

Za bolji svet

Danas

U ZRENJANINU

14. jula u 20 sati u Pozorišnom klubu

VOJVODINA
RECOMMENDED

novi Optimizam

Branislav Grubački,
Guta iz Zelenog zvona

Valjda smo
pretekli

20
zelenih
godina
ZZ
zeleno
zvono

Zeleno zvono danas

DVE
decenije

multiaktivnog dešavanja

Zeleno zvono je brend koji ulazi u 20. godinu postojanja, spontano koncipiran kao centar multiaktivnog dešavanja, i zahvaljujući konstantnim promenama i usavršavanju, predstavlja sinonim za vrhunsku uslugu i bogat kulturno-umetnički i zabavni život. Brend koji upravo svojim izborom saradnika usmerava sve veći broj posetilaca na kvalitetne usluge te stvara novu, poboljšanu socijalnu klimu.

Svojim stavom i odnosom prema različitim vidovima umetnosti, kulturi, izdavaštvu, novinarstvu, modi, marketingu, ugostiteljstvu i stvaranjem sopstvene produkcije, ovaj klub načinio je prijateljstva na različitim nivoima među različitim ljudima.

Zvono je osnovano 1991. kao *Cafe Pizzeria Tenis Klub*. Od početka rada, opredeljenje su bili kvalitet i urbani sadržaji.

Pozorišni klub *Zeleno zvono*, u Narodnom pozorištu *Toša Jovanović*, posle tri godine nastavlja sa sličnim aktivnošću i uz povećanu produkciju i raznovrsnost programa postaje jedna od naj-

značajnijih kulturnih institucija u regionu i deluje već 16 godina.

Posebno atraktivan deo prostora Pozorišnog kluba, predstavlja letnja scena, klub na otvorenom - *Atrijum*, u kome se u letnjem periodu događaju sve aktivnosti. Osim bazičnog ugostiteljskog delovanja, ovaj klub inicira i bogat kulturni i socijalni život kako u gradu, tako i u širem regionu. Više od 500 društveno-angažovanih tribina na kojima su govorili neki od najistaknutijih državnika, novinara, književnika... više od 400 promocija knjiga, časopisa, publikacija... oko 1.500 uspešnih koncerata, najrazličitijih muzičkih umetnika kako iz zemlje i re-

giona, tako i iz inostranstva, predstavljaju uobičajene programe koji se realizuju u prostoru Pozorišnog kluba *Zeleno zvono*. Reputacija najpoznatijeg kluba na ovim prostorima je stečena potenciranjem na konstantnoj razmeni energije gostiju i domaćina, kao i na propagiranju načina života sa filozofijom trajnog kvaliteta.

giona, tako i iz inostranstva, predstavljaju uobičajene programe koji se realizuju u prostoru Pozorišnog kluba *Zeleno zvono*. Reputacija najpoznatijeg kluba na ovim prostorima je stečena potenciranjem na konstantnoj razmeni energije gostiju i domaćina, kao i na propagiranju načina života sa filozofijom trajnog kvaliteta.

Rođendan ZZ

Proslava 20. rođendana ZZ biće održana večeras od 20 sati u prostorijama kluba, kada će premijerno biti prikazan film *Prvih 20*. Reč je o kompilaciji utiskaa „slučajnih“ prolaznika - saradnika i gostiju *Zelenog zvona* koji su pozvani da odgovore na tri jednostavna pitanja. Ovom prilikom, takođe, nastupiće vrhunski džez sastav *Gyass Band*, koji kroz svoje nastupe izgrađuje novi muzički izraz koji je nazvan upravo - *gyass*. Članovi benda već godinama sviraju u pratnji na nastupima virtuoznog Lajka Felixa, koji će se ove večeri predstaviti prijateljima *Zelenog zvona*. Tamburaški orkestar *Melem* nastupiće nakon ponoći.

Drugog dana, 15. jula, u organizaciji *Zelenog zvona*, zrenjaninjskoj publici predstaviće se čuveni Stjepko Gut. Na koncertu *Zelenom zvonu*, koji se održava u okviru turneje koja će obići Stari Pazov, Kragujevac, Rumu i Pančevo, Stjepko Gut nastupiće u pratnji kvinteta koji čine Miloš Milojević - tenor, sopran saksofon, Sava Miletić - klavir, Dušan Simović - kontrabas i Aleksandar Vukotić - bubnjev.

Odgojena publika

Bio sam u mnogo zvona u životu, ali kad je zvono povezano sa teatrom, muzikom, umetnošću... i dobrim vinom, onda je to, valjda, jedino pravo zvono. I sa ljudima, povezano, naravno. A, u zrenjaninjskom *Zelenom zvonu* imali smo divne koncerte, božansku publiku i večeru... isto takvu u knoibi (*Kod Brice*, više ne postoji, prim. ur.). Kad neko radi tako kako radi „duša“ *Zelenog zvona*, mislim tako dugo na kulturi u provinciji, kulturi u svom gradu, onda on i odgajio publiku, a u Zrenjaninu je publika definitivno odgojena i svako bi je pozeleo.

➔ **Rade Serbedžija**, glumac

Branislav Grubački, Guta iz Zelenog zvona Valjda smo pretekli

Gordana Nonin

NOVI OPTIMISTA

Prva najava proslave 20 godina postojanja *Zelenog zvona* zbila se 3. jula na *Salašu 137*, gde je Branislav Grubački Guta pozvao novinare na radni doručak. Prelep sunčan dan, tamburaši i pravi vojvodanski doručak, naravno, profesionalna organizacija, bili su očišćenje svega što je Guta i radio protekle dve decenije. *Zeleno zvono* je zrenjaninjski brend koji je za 20 godina bilo domaćin predsednicima, ambasadorima, državniciima, glumcima, rediteljima, slikarima, fotografima, književnicima, muzičarima, sportistima i drugim sasvim običnim, a *Zelenom zvonu* veoma dragim ljudima. U danu kada je Novak Đoković ostvarivao svoj san na Vimbldonu, pričali smo sa čovekom koji je teniske terene gradio početkom 90-ih kada to ovdje uopšte nije bilo popularno. Ali, i njegov se san ostvario, san da uvek učini onoliko koliko on može, a to nije malo. Kaže da ima dvoje perfektnih dece koja nisu odrastala u perfektnijim vremenima ali je on napravio *Zeleno zvono* kako bi on sam, njegova deca, i drugi Zrenjaninci imali kibuc u neki bolji svet.

■ **Da li ste svesni šta ste sve uradili za ovih 20 godina?**

- Delimično. Nekada pomislim „džaba smo krečili“, a na ovakvim svetkovinama kada obeležavamo jubileje, kada se okupe svi ljudi koji su na ovaj ili onaj način učestvovali u celoj kreaciji, onda sam zadovoljan i, uslovno rečeno, što bi rekao Jovan Čirilov - „Sedam sekundi sam srećan“. On je jednom rekao da pamti kako je jednom bio sedam sekundi srećan. Kada vidim prijatelje, srećan sam i znam da će doći na proslavu svi koji i treba da dođu. To je prava satisfakcija. S druge strane - poslovno - neću reći baš katastrofa, ali to sve je uvek na ivici, na granici.

■ **I Beograd kao milionski grad i Novi Sad kao najveći grad u Vojvodini, tokom 90-ih imali su samo nekoliko oaza „zdrave pameti“.** U Zrenjaninu je takva oaza bila *Zeleno zvono*. Imate li povratne informacije o tome koliko je to mesto, programi i koncerti koje ste organizovali u Klubu, značilo ljudima - da ostanu normalni u tim nenormalnim vremenima?

- Imam svest o tome koliko je sve to bilo značajno jer mi prilaze ljudi čija su deca odrasla uz jednu estetiku i etiku koje su bile nesvakidašnje u to vreme. Zahvaljujući Klubu, oni su mogli da čuju i drugačija mišljenja i stavove od onih zvaničnih, kojima su bili preplavljeni posredstvom medija tih godina. No, sve to u *Zelenom zvonu* bilo je i prilično subverzivno u odnosu na sve ostalo pa smo zato i razne „pošasti“ imali. Ne trpi se u ovoj sredini, u celoj Srbiji pa tako i u Zrenjaninu - drugost. Ne da si bolji, nego da si drugačiji. Teško je to čak i uz svu toleranciju koja se propagira i promoviše. Ne trpi se drugost. A mi smo bili drugačiji. Ja sam to iz nekog očajja započeo, samo iz očajja zbog svega što nam se početkom 90-ih dešavalo. Klub *Zeleno zvono* počeo je da radi a polovina gostiju bila je u Erdutu spremajući se da idu u rat koji nismo vodili. Znao sam i tada, a bilo mi je jasno i pre toga, na kakvo zlo i ludilo sve to može da izade. E, sad - šta je bio odgovor na sve to: da li da se priključiš svom tom ludilu jer je to bilo prilično profitabilno, ili da odeš iz zemlje što je bila druga mogućnost. Nisam uradio ni jedno ni drugo. Da sam i ja verovao u inostranstvo, verovatno bih već obezbedio egzistenciju, pogotovo zato što sam i pre toga bio biznismen. Ali, nigde na svetu ne bih bio Guta iz *Zelenog zvona*.

■ **Da li se sećate trenutka kada se rodila ideja za *Zeleno zvono*?**

- Sećam se i reći ću iskreno: očekivao sam promene tih 90-ih godina. Pre toga sam bio jedan od najboljih prodavaca knjiga, bio sam trgovački putnik - akviziter. Počeo sam na dedinjoj kući da pravim *Zeleno zvono* sve jureći da

Zahvaljujući Zelenom zvonu, ljudi su tih godina mogli da čuju i drugačija mišljenja i stavove od onih zvaničnih, kojima su bili preplavljeni posredstvom medija. No, sve to bilo je i prilično subverzivno u odnosu na sve ostalo pa smo zato i razne „pošasti“ imali. Ne trpi se u ovoj sredini, u celoj Srbiji pa tako i u Zrenjaninu - drugost. Ne da si bolji, nego da si drugačiji. A mi smo bili drugačiji

ne zakasnim u kapitalizam jer sam znao da dolazi neko drugo vreme. Bilo mi je potpuno jasno da više ništa neće biti kao što je bilo za vreme komunizma, s tim što nisam znao da ćemo proći „najgore od sve dece“. Hrvati i Slovenci su već imali izbore, misli sam da će i kod nas to biti slično. Verovao sam u nešto bolje, i tu sam pogrešio. Kao kada pitaju Sarajlje zašto su ostali u Sarajevu i kako nisu znali šta im se sprema. Pa, naravno da nisu znali kad su ljudi verovali u normalno. Tako sam i ja verovao u normalno. Nisam bio ni deo toga pa nisam mogao ni znati da će sve to biti izvedeno na najgori moguć način. Verovao sam da će se ovdje sve završiti ipak nekim *hapiendom*, tranzicijom vlasti, društvenih vrednosti, estetike, etike, čega god. Grdno sam se prevario. I znao sam to odmah, čim sam otvorio *Zeleno zvono*, a to je bilo 1990, dakle, pre svega još goreg što nam se dešavalo.

■ **Taj prvi klub bio je na hiljadu kvadrata i imao je teniske terene koji**

su, evo, tek posle dvadeset godina sme popularniji u Srbiji zahvaljujući uspesima naših teniseri?

- Da, pričamo danas, u nedelju, kada Novak Đoković igra finale Vimbldona i kada je već prvi na svetu. A te 1990, kada sam ja počeo megalomanski da pravim teniski teren, niko nije imao tu sam pogrešio. Kao kada pitaju Sarajlje zašto su ostali u Sarajevu i kako nisu znali šta im se sprema. Pa, naravno da nisu znali kad su ljudi verovali u normalno. Tako sam i ja verovao u normalno. Nisam bio ni deo toga pa nisam mogao ni znati da će sve to biti izvedeno na najgori moguć način. Verovao sam da će se ovdje sve završiti ipak nekim *hapiendom*, tranzicijom vlasti, društvenih vrednosti, estetike, etike, čega god. Grdno sam se prevario. I znao sam to odmah, čim sam otvorio *Zeleno zvono*, a to je bilo 1990, dakle, pre svega još goreg što nam se dešavalo.

■ **Taj prvi klub bio je na hiljadu kvadrata i imao je teniske terene koji**

su, evo, tek posle dvadeset godina sme popularniji u Srbiji zahvaljujući uspesima naših teniseri? - Da, pričamo danas, u nedelju, kada Novak Đoković igra finale Vimbldona i kada je već prvi na svetu. A te 1990, kada sam ja počeo megalomanski da pravim teniski teren, niko nije imao tu sam pogrešio. Kao kada pitaju Sarajlje zašto su ostali u Sarajevu i kako nisu znali šta im se sprema. Pa, naravno da nisu znali kad su ljudi verovali u normalno. Tako sam i ja verovao u normalno. Nisam bio ni deo toga pa nisam mogao ni znati da će sve to biti izvedeno na najgori moguć način. Verovao sam da će se ovdje sve završiti ipak nekim *hapiendom*, tranzicijom vlasti, društvenih vrednosti, estetike, etike, čega god. Grdno sam se prevario. I znao sam to odmah, čim sam otvorio *Zeleno zvono*, a to je bilo 1990, dakle, pre svega još goreg što nam se dešavalo.

Kulturni događaj širih razmera

Jubilej *Zelenog zvona* na banatskoj ravni je zaista kulturni događaj širih razmera i dokaz trajanja demokratskog duha koji je animirao naš legendarni predsednik Guta, čiji sam ja, kada je reč o *Novom optimizmu*, doživotni zamenik. Tribine koje organizuje ZZ okupljaju uistinu javnu i intelektualnu elitu ali ne u onom pežorativnom smislu već u pravom smislu te reči. Rasprave o Zoranu Đinđiću i njegovom nasleđu, brojnim drugim temama iz istorije filma, literature, prava su zvona *Zelenog zvona* koja se nadaleko čuju i nadam se da će tako biti i sa ovom otvorenom tribinom koja ne okuplja samo istomišljenike već ljude otvorenog duha kojima je uistinu stalo do dobra Srbije i njene prave, autentične slike u svetu.

neće proći. Šta ja mogu da učinim? Imam ljude oko sebe koji imaju odnos prema našoj stvarnosti sličan mom odnosu, imam firmu - okupio sam sve to u jednu organizaciju koja je prvo bila neformalna ali sa vrlo jasnim ciljem - ne prihvatanje situacije u kojoj je kraj. Ubice su uspele u mnogo čemu, ali dugoročno nisu. I neće. To je bila inicijacija za *Novi optimizam*. Uklonili su Đinđića, ali valjda nas ima još sa tom idejom i tom vizijom. Nije on bio baš sam, valjda nas ima još. Valjda smo pretekli od tog metka. Ima nas, ozbiljno smo prihvatili tu činjenicu da njega više nema, da su oni vrlo organizovani, ali imamo odgovor na to. Svako u svom domenu, svako u svojoj priči.

■ **Koja je vaša vizija za narednih deset godina? Kretni ste da, kroz projekat Recommended Vojvodina, promovirate kreativne ljude i projekte iz Vojvodine?**

- Svaka stvar koju radim nije rezultat nekog mog dubokog razmišljanja. To je samo neki osećaj, intuicija - šta sam ja, šta je moje okruženje u tom momentu, šta može najbolje da se uradi. *Recommended Vojvodina* je kao jagoda na slagu *Novog optimizma*. Jesam Zrenjaninac, jesam Vojvodanin, ali se krećem i po Srbiji i po regionu i želim drugima da pokažem ono najrelevantnije iz Vojvodine. Vlada Vojvodine bira *Najbolje iz Vojvodine*, a moje je da preporučim šta mi iz *Novog optimizma* mislimo da je najbolje kad je kultura u pitanju. To čak i ne mora da bude najbolje, ali to je ono što mi preporučujemo. A posle organizovanih dve hiljade različitih događaja, mislim da imamo pravo da ponešto i preporučimo. Što bi rekao Lala - ponuden ko počašćen.

Ognjište otpora i slobode

Zeleno zvono je ognjište otpora i slobode. Lično sam duboko vezan za to mesto - svaki put kad mogu ja odem tamo. Prva promocija moje knjige *Atentat* bila je upravo u *Zelenom zvonu*. To je možda i najbolji pokazatelj koliko mi to mesto znači.

➔ **Miloš Vasić**, novinar

➔ **Mirko Đorđević**, publicista

Preporučeno iz Vojvodine

Poduhvat *Novi optimizam* začeo je u Zrenjaninu početkom 2005. potpisivanjem protokola o saradnji između *Studentske unije* Tehničkog fakulteta u Zrenjaninu i Pozorišnog kluba *Zeleno zvono*, kome su se potom pridružili pojedinci i ustanove od integriteta.

Tokom prve godine postojanja, putujući Vojvodinom u atmosferi ekskurzije, „novi optimisti“ dokazali su da autizam i ksenofobija nisu trajno stanje iz koga nema izlaza. U sedam mesta sa aktivnim učesćem u realizaciji projekata *Zrenjanin - Evropska prestonica kulture 2020. godine* i zrenjaninjski *Market kulture*, a sve zbog uspostavljanja jasne kulturne politike grada Zrenjanina i koordiniranja osnovnim ljudskim i institucionalnim resursima u oblasti kulture.

U narednom periodu, nastaviće se sa realizacijom projekta *Kulturno zvono*, ali i projektom od posebnog značaja za *Novi optimizam* - *Vojvodina Recommended*, koji je podržan od *Pokrajinskog sekretarijata za kulturu*.

Međuregionalni projekat *Vojvodina Recommended* realizuje se od decembra 2010, u vidu promovisanja primera dobre prakse, sa ciljem decentralizacije kulturnih programa i uspostavljanjem trajnog interkulturalnog dijaloga sa međuregionalnim i partnerima na republičkom i lokalnom nivou. Među gradovima kojima će biti ili već jeste „preporučeno iz Vojvodine“ su: Novi Sad, Beograd, Niš, Kragujevac, Zagreb, Osijek, Tuzla, Budimpešta, Pečuj i mnogi drugi.

Tekuću godinu će svakako obeležiti i uspostavljanje aktivne saradnje između *Novog optimizma* i regionalnog *Radija Zrenjanin*, na kome se, svake subote od 10 do 14 sati, emituje program pod uredništvom nezavisne produkcije pokreta *Novi optimizam*.

Proglas NO

Novi optimizam je pokret svih građana Vojvodine i Srbije koji potdiće društveni život, kritičko mišljenje i njegovo javno ispoljavanje. Generiše najbolje ideje lokalne zajednice i predstavlja ih na mestima odlučivanja. *Novi optimizam* zagovara pravo na različitost, kao vrhunsko pravo svake ljudske individue. Ohrabruje solidarnost među ljudima. Javno se suprotstavlja ksenofobiji, provincijalizmu, fašizmu i svakom drugom vidu političkog ekstremizma. Afirmiše sve vidove stvaralaštva. Okuplja umetnike, naučnike, preduzetnike, pronalazače i druge izuzetne pojedince, sa ciljem da ih kao dobar primer predstavi najširoj javnosti. *Novi optimisti* su aktivni ljudi otvorenog uma koji su istinski zainteresovani za druge ljude.

Dobre vibracije

Ove godine jedan od najznačajnijih klubova u Vojvodini slavi dve decenije svog postojanja. Iste, te 2011. i Del Arno bend slavi 25 svojih godina. Sudbina kluba i biografija benda usko su povezane. Što se nas u bendu tiče, teško je da bi postojala alternativna rok scena u Banatu bez *Zvona*. Mislim da ne preterujem ako kažem da bi *Zvono* moglo biti i model kako bi u drugim manjim sredinama trebalo da nešto postoji, a ne samo u Beogradu. I, sve je naslonjeno na volju i energiju jednog čoveka, jer država ne želi da sa ljudima deli dobre vibracije.

➔ **Jovan Matić**, rok muzičar

➔ **Milan Mumin**, rok muzičar

Dobar primer Novog optimizma

Program posvećen Mirjani Karanović, dobitnici ovog priznanja

„Razgovor sa Mirjanom Karanović“, veče održano prošlog meseca u prepunom Atrijumu Pozorišnog kluba *Zeleno zvono*, označilo je poslednju tribinu pred (kratku) letnju pauzu. Glumica i borac za ljudska prava, Mirjana Karanović, od decembra prošle godine je i laureat nagrade za *Dobar primer Novog optimizma*, koju joj je istoimena zrenjaninska organizacija dodelila obeležavajući upravo *Međunarodni dan ljudskih prava*.

Moderator razgovora, Željko Bodrožić, uz Mirjanu Karanović ugostio je i novinara, autora teksta *Oči Mirjane Karanović*, Teofila Pančića i Vesnu Varićak, glumicu zrenjaninskog Narodnog pozorišta, koja je diplomirala u klasi Mirjane Karanović.

Pančić je na početku razgovora pročitao odlomke iz članka posvećenog filmu *Grbavica* Jasmine Žbanić, u kome Mirjana Karanović igra glavnu ulogu. Baveći se upravo pitanjima ratnih zločina, čija je noseća tema silovanje 20 hiljada muslimanki tokom rata u Bosni, Pančić je o istakao da je „najperverznije od svega upravo to što *Grbavica* stoji kao autentično umetničko delo; svima bi nekako bilo mnogo lakše da se radi o estetski bezvrednoj i politički teledirigovanoj *propagandi*. Ovako, gledajući u oči tu *strašnu* Mir-

janu Karanović, treba se jedan-na-jedan suočiti sa onim što se dešavalo tu negde, u blizini, i u *naše* ime, dok su naši ušuškani malograđani po Beogradu, Negotinu ili Vršku hvatali zjala i psovali zlu planetu koja nama, pravedicima među narodima, uvodi *nepravde* i ničim izazvane sankcije“.

Vesna Varićak, naglasila je u više navrata kako je premija imati Mirjanu Karanović za predavača, a u svom obraćanju publici, Mirjana Karanović je naglasila potrebu za borbom za opšta ljudska prava, i primetila da naše društvo demokratiju doživljava kao

vladavinu većine i pravo sile, i naglasila da je to pravo svih ljudi da imaju svoje mesto. „To znači ne ugrožavati drugoga i pomoći onim ljudima koji ne mogu da se za to mesto izbore. Demokratija je sistem u kome neprestano moraš da se boriš“, rekla je Mirjana Karanović. ■

Nema „ideologije prosečnosti“

Priznanje *Dobar primer Novog optimizma* dodeljuje se od 2005. Skupština pokreta *Novi optimizam* dodelila je ovu nagradu glumici i borcu za ljudska prava Mirjani Karanović - za ispoljavanje i podsticanje kritičkog mišljenja i podržavanje prava na različitost. Glumici je nagrada uručena 10. decembra 2010 (na *Međunarodni dan ljudskih prava*) u zrenjaninskom pozorištu *Toša Jovanović*.

Odluka Skupštine *Novog optimizma* doneta je jednoglasno, vodeći se ciljevima istaknutim u proglasu pokreta, a koji se ogledaju u podsticanju kritičkog mišljenja i njegovog javnog ispoljavanja, generisanju najboljih ideja i predstavljanju istih na mestima odlučivanja. *Novi optimisti* i Mirjana Karanović zagovaraju pravo na različitost kao vrhunsko pravo ljudske individue, javno se suprotstavljaju ksenofobiji, socijalnom autizmu, provincijalizmu i „ideologiji prosečnosti“, a svoje ciljeve, i Mirjana Karanović i *Novi optimisti* ostvaruju kroz kulturno, umetničko i svako drugo javno delovanje, u vidu pružanja podrške svim pozitivnim idejama i svetlim primerima.

Da li je vojvođanski biti optimista

Piše: Teofil Pančić

Čuj, optimizam? Pa još „novi“?! Što bi valjda značilo da je kadgod bilo i nekog i „starog“, mada ga se nešto ne prisećamo. E, takva stvar je samo onom Guti zrenjaninskom moglo pasti na pamet... I ne samo da je pala, nego je i ostala tamo gde je pala, pa još i raste na sve strane. Ako nauka otkrije, izoluje i počne da reprodukuje supstancu koja ovom čoveku daje pokretačku energiju, dalja eksploatacija nafte postaće suvišni anahronizam, na užas naših nesvrstanih prijatelja.

Pa ipak, mnogima je ta stvar od početka nekako sumnjiva. Recimo, da li je uopšte vojvođanski biti optimista? Ili bismo to baktanje sa nekim pozitivnim očekivanjima od sebe i od drugih radije prepustili nekim „mlađim“ kulturama, vitalnijim, što je ovde odavno postao eufemizam za violentnu probojnost koja je od celog darvinizma usvojila samo to da je borba za opstanak jedino merilo stvari? A mi za to vreme lepo nazad u svoj ušuškani dekadentni zaboran, na supu, rindflajš i pohovano, pa posle na otomansku dremku iza spuštenih firangi... Vidiš, brašo, da je i onako sve na zlo otišlo, tužna je nedelja, nema više starog čardaka ni đerma, verni konj riđan upokojio se u Gospodinu, a i mrkov nešto poboljeva, jednom starom kontrabasu žica se razlabavila, od četir' konja debela ostao samo jedan, a i njemu se sva rebra vide, devojka s čardaš nogama udala se za najvećeg klipetu u varoši i izrodila mu dva bangava bizgova koji teroriju ceo sokak, svih osam tamburaša preselilo se s Petrovaradina što u svet što na drugi svet, i sve tako, užas, čudo i pokora, a Guta nam tu nešto optimizuje... Pa mu ni to nije dovoljno nego okuplja reprezentativne vojvođanske kulturnjačke snage i probija frontove na sve strane nudeći ono najbolje odavde, a zgodno upakovano, može za ovde a može i za poneti, sve pod egidom Vojvodina recommended!

Ali, bez sve šale, Vojvodina recommended (mi) i izgleda kao suštinsko ovaploćenje Gutinog i uopšte gutinskog Novog optimizma: kao radostan i kreativan napor da se okupi i svima koji su ili bi mogli biti Ljudi Dobre Volje prikaže jedna živa, pulsirajuća kulturna scena koja nastaje i razvija se danas i ovde, ne gubeći kopču sa najzdravijom tradicijom lokalnom i globalnom, a istovremeno bivajući beskompromisno savremena, delujući lokalno a misleći globalno i sameravajući se s onim najboljim što bi se moglo naći, kvalitetom i značajem transcendirajućim i čineći jako smešnim svako provincijalno samozadovoljstvo baš koliko i svaki provincijalni samoprezir.

Tako to nekako izgleda sa Gutom i onima koji se prime na njegov izvor misterioznog porekla. Ako gdegod naiđete na to društvo, svratite obavezno. Dosadno vam neće biti, a možda vas i okrzne koji gelerčić tog na sve strane zračecog optimizma, a to stanje ume čoveku i da se dopadne, kad se jednom odvaži da proba. ■

